

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З НАДЗВИЧАЙНИХ СИТУАЦІЙ

01601, м. Київ, вул. О. Гончара, 55а, тел.(044) 247-30-54, тел./факс: (044) 247-30-50, факс: (044) 247-31-44
www.mns.gov.ua ЕДРПОУ 38516849 E-mail: oper@mns.gov.ua

29.06.2017 № 26-9447/262

На № _____ від _____

Державна регуляторна служба
України

Про погодження проекту
наказу МВС України

Державна служба України з надзвичайних ситуацій просить погодити підписаний Міністром внутрішніх справ України проект наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" (далі – проект наказу), розроблений з метою забезпечення виконання вимог статті 17 Кодексу цивільного захисту України.

Проект наказу розміщено на офіційному сайті ДСНС України у розділі "Громадянам→Консультації з громадськістю→Електронні консультації з громадськістю".

- Додатки:
1. Копія проекту наказу МВС України на 19 арк. в 1 прим.
 2. Копія пояснювальної записки на 4 арк. в 1 прим.
 3. Звіт про базове відстеження на 3 арк. в 1 прим.
 4. Аналіз регуляторного впливу на 16 арк. в 1 прим.
 5. Повідомлення про оприлюднення на 1 арк. в 1 прим.
 6. Довідка щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis EC) на 1 арк. в 1 прим.
 7. Висновок Юридичного управління на 1 арк. в 1 прим.

Директор Департаменту запобігання
надзвичайним ситуаціям

О. Щербаченко

Суслов С.М.
127502

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ

НАКАЗ

_____ 2017

м. Київ

№ _____

Про затвердження Правил техногенної безпеки

Відповідно до статті 17 Кодексу цивільного захисту України та з метою забезпечення належного стану техногенної безпеки
НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Правила техногенної безпеки, що додаються.

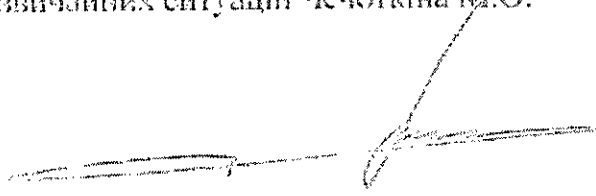
2. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи від 15 серпня 2007 р. № 557 «Про затвердження Правил техногенної безпеки у сфері цивільного захисту на підприємствах, в організаціях, установах та на небезпечних територіях», зареєстрований у Міністерстві юстиції України 03 вересня 2007 року за № 1006/14273.

3. Департаменту формування політики щодо підконтрольних Міністрові органів влади та моніторингу МВС (Боднар В.С.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України в установленому порядку.

4. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.

5. Контроль за виконанням цього наказу покласти на Голову Державної служби України з надзвичайних ситуацій Чечоткіна М.О.

Міністр

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping horizontal strokes and a vertical stroke that crosses them, forming a stylized signature.

А.Б. Аваков

ЗАТВЕРДЖЕНО
Наказ Міністерства внутрішніх
справ України

№

ПРАВИЛА
техногенної безпеки

I. Загальні положення

1. Правила техногенної безпеки (далі – Правила) визначають загальні вимоги до забезпечення техногенної безпеки як особливої (специфічної) функції захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

2. Ці Правила є обов'язковими для виконання керівниками, посадовими особами і працівниками міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування (далі – органи влади), власниками, керівниками та працівниками підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, фізичними особами (далі – суб'єкти господарювання).

3. Терміни, що використовуються у цих Правилах.

відповідальні особи – посадові особи (працівники) міністерств, центральних органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ і організацій, на яких покладено відповідні функції з організації забезпечення техногенної безпеки;

диспетчерська служба – передбачені штатним розписом об'єкта в разі потреби (виробничої, службової, забезпечення безпеки об'єкта тощо) підрозділ або особи, які здійснюють на об'єкті цілодобове чергування;

забезпечення техногенної безпеки – сукупність дій органів влади, суб'єктів господарювання, керівників (власників) та відповідальних осіб об'єктів, спрямованих на попередження аварій, аварійних та надзвичайних ситуацій техногенного характеру на небезпечних об'єктах та небезпечних територіях;

керівник об'єкта – посадова особа, на яку функціональними обов'язками або статутом покладено функції управління об'єктом;

небезпечні об'єкти – об'єкти підвищеної небезпеки (далі – ОПН), визначені відповідно до Закону України "Про об'єкти підвищеної небезпеки", та інші об'єкти, на яких існує небезпека виникнення надзвичайних ситуацій, визначені відповідно до пункту 1 частини п'ятої статті 24 Кодексу цивільного захисту України (далі – Кодекс);

небезпечні території – це:

території, що зазнали забруднення ґрунтів і земель понад установлені гранично допустимі концентрації небезпечними для довкілля речовинами внаслідок порушення нормальних умов функціонування небезпечних об'єктів або аварій, що сталися на небезпечних об'єктах, унаслідок аварій на транспорті з викидами небезпечних та шкідливих речовин (пально-мастильних, біологічних, хімічних, радіоактивних тощо);

території, поверхню яких порушено внаслідок землетрусу, зсуву, карстоутворення, ерозії, повені, добування корисних копалин, перезволоження, підвищення кислотності або солей (деградовані землі);

зони особливого режиму використання земель, що створюються на місцевості навколо військових об'єктів та об'єктів інших військових формувань, утворених або розташованих на території України відповідно до законодавства України, для забезпечення їх функціонування, збереження озброєння, військової техніки та іншого військового майна, а також захисту населення, господарських об'єктів і довкілля від впливу надзвичайних ситуацій, стихійного лиха і пожеж, що можуть виникнути на них.

Межі небезпечної території встановлюються з урахуванням зони можливого ураження;

об'єкт – цілісний комплекс підприємства, що включає виробництва (цехи, відділення, виробничі дільниці), окреме обладнання та будь-які будівлі, розташовані у межах адміністративної території підприємства. Об'єкти, що належать одному суб'єкту господарювання, але за територіальною ознакою мають різні фактичні адреси місцезнаходження, вважаються різними об'єктами:

перевірка стану техногенної безпеки – вивчення реального стану діяльності центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання та громадян щодо

додержання ними вимог законодавства у сфері техногенної безпеки;

прийнятний рівень ризику – рівень ризику виникнення надзвичайної ситуації техногенного характеру, який на небезпечному об'єкті або території не перевищує науково-обґрунтованих контрольних параметрів;

інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Кодексі цивільного захисту України.

4. Забезпечення техногенної безпеки на небезпечних територіях та у зонах можливого ураження від небезпечних об'єктів покладається на органи влади відповідно до їх повноважень.

5. Забезпечення техногенної безпеки на об'єкті покладається на суб'єкта господарювання.

У разі якщо обов'язки орендаря об'єкта щодо забезпечення техногенної безпеки на об'єкті не обумовлювались договором, іншими угодами, відповідальність за забезпечення техногенної безпеки покладається на керівника об'єкта.

Забезпечення техногенної безпеки в жилих приміщеннях державного, комунального, приватного житлового фонду, фонду житлово-будівельних кооперативів покладається на житлово-експлуатаційні організації, квартирнаймачів та власників квартир, а в жилих будинках приватного житлового фонду – на їх власників або наймачів, якщо це обумовлено договором найму.

6. Заходи, визначені цими Правилами, повинні враховуватись органами містобудування та архітектури, замовниками, проектними та будівельними організаціями під час проектування та забудови населених пунктів, будівництва, реконструкції та технічного переоснащення підприємств, будівель і споруд у їх проектно-будівельній документації.

Забезпечення техногенної безпеки під час будівництва об'єктів, будівель і споруд покладається на органи архітектури, замовників, проектні та будівельні організації відповідно до їх повноважень.

7. Порядок виконання заходів, які забезпечують дотримання цих Правил в органах влади і на об'єктах, визначається їх керівниками.

Ця вимога відображається в трудових договорах (контрактах), відповідних посадових інструкціях, статутах або положеннях.

II. Основні вимоги щодо забезпечення техногенної безпеки

1. Органи влади та суб'єкти господарювання за результатами аналітичного опрацювання інформації визначають у планах реагування на надзвичайні ситуації, планах взаємодії органів управління та сил цивільного захисту в разі виникнення надзвичайних ситуацій, планах основних заходів

цивільного захисту функціональних і територіальних підсистем та їх ланок, а також планах локалізації і ліквідації аварії заходи з реагування на надзвичайні ситуації та утримання прийняттого рівня ризику, спрямовані на запобігання або усунення:

- аварій (аварійних ситуацій) на небезпечних об'єктах;
- руйнування будівель і споруд з порушенням умов експлуатації;
- порушень нормальних умов експлуатації основних виробничих фондів у провідних галузях промисловості (у тому числі гірничодобувній та гірничопереробній), агропромислового комплексу, системах життєзабезпечення, а також внаслідок небезпечної дії на них природних явищ;
- причин неможливості підтримання нормальних умов експлуатації ядерних об'єктів на території України, втрати контролю над джерелами іонізуючого випромінювання, ядерними установками;
- наслідків злочинної діяльності та тероризму з використанням небезпечних речовин, у тому числі джерел іонізуючого випромінювання, інших ядерних та радіоактивних матеріалів на території України;
- виникнення небезпеки руйнування гідротехнічних споруд, будівель та будівельних конструкцій, інших об'єктів містобудування;
- надмірного та нерегульованого накопичення побутових і промислових відходів;
- транскордонних забруднень на території України;
- негативних наслідків військової та іншої екологічно небезпечної діяльності;
- фактів самовільного будівництва, розширення, реконструкції і технічного переоснащення (модернізації) об'єктів соціального та виробничого призначення, якщо це може спричинити виникнення надзвичайної ситуації та вплинути на стан захисту населення і територій;
- реальної загрози об'єктам житлового фонду та соціального призначення, транспорту.

2. Плани, робочі документи, посадові інструкції та інші організаційно-розпорядчі документи об'єктів, які стосуються заходів захисту населення і територій, незалежно від характеру їх діяльності повинні містити відповідні вимоги щодо забезпечення техногенної безпеки, передбачені цими Правилами.

3. Органи влади та суб'єкти господарювання, на які поширюється дія цих Правил, несуть відповідальність за невиконання заходів з припинення порушень підлеглими посадовими особами або працівниками відповідно до законодавства.

III. Забезпечення техногенної безпеки суб'єктами господарювання

1. Забезпечення техногенної безпеки суб'єктами господарювання здійснюється з урахуванням питань техногенної, пожежної, ядерної та радіаційної безпеки, міцності, надійності та необхідної довговічності несучих

елементів будівель і споруд на випадок:

терористичної діяльності;

наявності будівель та споруд з порушенням умов експлуатації;

наявності об'єктів з критичним станом виробничих фондів та порушенням умов експлуатації;

можливості впливу сторонніх (зовнішніх) факторів (природних, терористичних тощо) на діяльність та безпеку об'єкта;

виникнення надзвичайних ситуацій (порушення умов експлуатації) на небезпечних об'єктах, ядерних установках.

2. Суб'єкти господарювання відповідно до Кодексу повинні забезпечувати виконання вимог техногенної безпеки шляхом:

виконання вимог Кодексу, цих Правил, норм і стандартів, якими передбачені відповідні норми щодо забезпечення техногенної безпеки, цивільного захисту, а також виконання приписів, розпоряджень і постанов, що відповідно до законодавства виносяться посадовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту;

включення до планів реагування на надзвичайні ситуації питань техногенної безпеки. На об'єктах з чисельністю працюючого персоналу 50 осіб і менше питання техногенної безпеки включаються до інструкції щодо дій персоналу об'єкта в разі загрози або виникнення надзвичайних ситуацій;

розроблення організаційно-розпорядчих документів щодо забезпечення техногенної безпеки, здійснення постійного контролю за їх дотриманням;

забезпечення відповідно до законодавства своїх працівників засобами колективного та індивідуального захисту, виробами медичного призначення;

навчання персоналу діям у надзвичайних ситуаціях;

включення до положень про підрозділи з питань цивільного захисту завдань і функцій щодо забезпечення техногенної безпеки;

проведення об'єктових тренувань і навчань з питань цивільного захисту з урахуванням вимог техногенної безпеки.

3. Керівники (власники) небезпечних об'єктів, зокрема, відповідно до Кодексу повинні забезпечити:

оцінку ризиків виникнення надзвичайних ситуацій на підпорядкованих небезпечних об'єктах;

інформування центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ та організацій, сил цивільного захисту про основні загрози на небезпечних об'єктах з метою вжиття ними ефективних заходів захисту населення, промислових і сільськогосподарських об'єктів від надзвичайних ситуацій відповідно до порядку, встановленого відповідними органами влади;

інформування органів управління та сил цивільного захисту про аварійні та небезпечні ситуації, що виникають на небезпечних об'єктах і можуть завдати шкоди життю та здоров'ю населення і навколишньому

середовищу;

розміщення на офіційних веб-сайтах, інформаційних стендах та в будь-який інший прийнятний спосіб інформації про заходи безпеки та відповідну поведінку населення на випадок виникнення надзвичайної ситуації;

організацію заходів із захисту своїх працівників від шкідливого впливу надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру;

здійснення навчання працівників правилам техногенної безпеки;

утворення об'єктових формувань та спеціалізованих служб цивільного захисту, створення необхідної для їх функціонування матеріально-технічної бази, забезпечення готовності таких формувань до дій за призначенням;

готовність створених диспетчерських служб;

декларування безпеки об'єктів підвищеної небезпеки;

здійснення заходів щодо неперевищення прийнятного рівня ризику виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру на небезпечних об'єктах;

розроблення планів локалізації та ліквідації аварій;

упровадження, експлуатацію та технічне обслуговування автоматизованих систем раннього виявлення загрози виникнення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення у разі їх виникнення;

упровадження та утримання в робочому стані засобів зв'язку, аварійно-рятувальної техніки та обладнання і використання їх за призначенням;

аварійно-рятувальне обслуговування своїх об'єктів;

на основі міжгалузевої і галузевої нормативної документації, рекомендацій, довідкової і науково-технічної літератури, а також з урахуванням аварій і аварійних ситуацій, що відбувалися на цих об'єктах та аналогічних об'єктах, постійний аналіз безпеки процесів виробництва та інформування місцевих органів влади про всі небезпеки, встановлені в процесі аналізу, та суб'єктів господарювання, об'єкти яких можуть опинитися в прогнозованих зонах надзвичайних ситуацій, надання їм результатів виконаного аналізу безпеки, а також інших матеріалів, потрібних для планування заходів захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру;

створення об'єктового матеріального резерву для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій та проведення невідкладних відновлювальних робіт відповідно до Порядку створення та використання матеріальних резервів для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. № 775;

здійснення власним коштом заходів захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, що зменшують рівень ризику виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру;

збереження достатнього постійно поновлювального запасу медичних препаратів та інших медичних засобів;

розроблення заходів щодо забезпечення техногенної безпеки з

урахуванням досягнень науки і техніки, позитивного досвіду із зазначеного питання;

фінансування витрат у порядку та обсягах, необхідних для повного і якісного забезпечення вимог техногенної безпеки;

виконання інших завдань і заходів техногенної безпеки з урахуванням вимог Кодексу та інших законодавчих актів.

4. Суб'єкти господарювання, небезпечні об'єкти яких розташовані в міській зоні, повинні утримувати на території таких об'єктів кількість небезпечних хімічних речовин (далі – НХР) в обсягах, передбачених проектними нормами зберігання (накопичення) та технологічними регламентами, але не більше норми тридобового споживання.

5. На майданчиках (у будівлях) небезпечних об'єктів, розташованих у замиській зоні, кількість НХР не може перевищувати більше 2 тис. тонн у разі зберігання на одному майданчику (у будівлі), якщо ці майданчики (будівлі) розташовані на відстані більше ніж 500 м один від одного.

Загальна кількість НХР на всіх майданчиках (у будівлях) небезпечних об'єктів, розташованих на відстані менш ніж 500 метрів один від одного, не може перевищувати 2 тис. тонн.

6. Відстань майданчиків (будівель), де зберігаються НХР, від населених пунктів або місць масового скупчення людей не може бути меншою ніж межі зони можливого хімічного забруднення, розрахованої відповідно до додатка В (обов'язкового) до ДБН В.1.2-4-2006 "Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони)", затвердженого наказом Міністерства будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України від 04.08.2006 № 274 "Про затвердження ДБН "Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони)" (далі – розрахункова межа).

За погодженням із місцевими органами влади може встановлюватися інша кількість зберігання (накопичення) НХР на майданчиках (у будівлях), розташованих у замиській зоні, за умови здійснення суб'єктом господарювання інженерно-технічних заходів зі зменшення розрахункової межі.

7. Запаси НХР повинні зберігатись на базових складах у замиських зонах відповідно до ДБН В.1.2-4-2006 "Інженерно-технічні заходи цивільного захисту (цивільної оборони)" та ДБН 360-92** "Містобудування. Планування та забудова міських та сільських поселень", затверджених наказом Державного комітету України у справах містобудування і архітектури від 17.04.1992 № 44.

8. Відповідальні особи не мають права здійснювати самостійне відновлення робіт, припинених відповідно до законодавства, а також ігнорувати рішення судів, приписи, розпорядження і постанови щодо усунення порушень, виявлених на відповідному об'єкті або території за результатом перевірки стану техногенної безпеки.

Працівник (робітник) або інші особи, які порушили ці Правила, несуть

відповідальність відповідно до закону, незалежно від того, що порушення сталося через особисте невиконання працівником (робітником) цих Правил або через неправильне виконання розпорядження відповідного керівника.

9. Керівники об'єктів, які за характером своєї діяльності не відносяться до небезпечних об'єктів, але за прогнозом можуть опинитись у зонах надзвичайних ситуацій, повинні:

- враховувати можливу небезпеку, що може виникнути на їх територіях у разі виникнення надзвичайних ситуацій на небезпечних об'єктах та територіях;
- здійснювати взаємодію з керівництвом небезпечних об'єктів і відповідними органами влади для отримання інформації та оповіщення про небезпеку, що може впливати на діяльність об'єкта;
- організовувати навчання персоналу діям у надзвичайних ситуаціях;
- виконувати інші вимоги цих Правил стосовно забезпечення техногенної безпеки на території своїх об'єктів.

IV. Забезпечення техногенної безпеки органами влади

1. Забезпечення техногенної безпеки органами влади здійснюється з метою організації заходів захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій у разі:

- неконтрольованого ввезення, зберігання і використання на території України техногенно небезпечних технологій, речовин, матеріалів;
- небезпечних наслідків військової та іншої екологічно небезпечної діяльності;
- надмірного та нерегульованого накопичення побутових і промислових відходів, непридатних для використання засобів захисту рослин;
- аварій (аварійних ситуацій) на небезпечних об'єктах;
- небезпеки від гідротехнічних споруд;
- наявності об'єктів, на яких здійснюються виробництво, зберігання та утилізація вибухонебезпечних предметів;
- терористичної діяльності;
- порушення умов експлуатації на об'єктах життєзабезпечення населення;
- руйнування будівель і споруд з порушенням умов експлуатації;
- виникнення аварії на інших об'єктах, що можуть створити реальну загрозу виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру.

2. Органи влади повинні забезпечувати техногенну безпеку шляхом:

- збирання та аналітичного опрацювання інформації про аварійні ситуації та аварії техногенного характеру та стан небезпечних об'єктів і небезпечних територій, прогнозування масштабів можливих надзвичайних ситуацій;

інформування суб'єктів господарювання, об'єкти яких за результатами прогнозування можуть опинитися в прогнозованих зонах надзвичайних ситуацій на небезпечних об'єктах та небезпечних територіях, надання їм

інформації про заходи, що здійснюються місцевими органами влади з метою зменшення впливу наслідків надзвичайних ситуацій під час аварій на відповідних небезпечних об'єктах, про характер і обсяги допомоги, яку може бути надано силами територіальної підсистеми та її ланками єдиної державної системи цивільного захисту (далі – Система);

включення до галузевих, регіональних, місцевих програм та планів реагування на надзвичайні ситуації, що розробляються ними відповідно до повноважень, визначених статтями 18 і 19 Кодексу, заходів із забезпечення техногенної безпеки;

забезпечення навчання з питань техногенної безпеки посадових осіб органів влади та суб'єктів господарювання, що належать до сфери їх управління, з урахуванням Порядку здійснення навчання населення діям в надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444;

створення регіонального або місцевого матеріального резерву для здійснення заходів, спрямованих на запобігання і ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій та надання термінової допомоги постраждалому населенню відповідно до Порядку створення та використання матеріальних резервів для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. № 775;

реалізації вимог техногенної безпеки на об'єктах, які можуть створити реальну загрозу виникнення аварій, що належать до сфери їх управління;

розроблення та доведення до суб'єктів господарювання регламенту взаємного повідомлення (обміну оперативною інформацією та порядку надання інформації про надзвичайні ситуації техногенного характеру в межах регіону), форма та зміст яких розробляються місцевими органами влади за погодженням з територіальними органами Державної служби України з надзвичайних ситуацій;

здійснення інших повноважень, визначених Кодексом, іншими законами, нормами, стандартами та цими Правилами щодо забезпечення техногенної безпеки.

V. Організація заходів техногенної безпеки

1. Збирання й аналітичне опрацювання інформації про аварійні ситуації та аварії техногенного характеру органами влади та суб'єктами господарювання

1. Результати збирання й аналітичного опрацювання інформації про аварійні ситуації та аварії техногенного характеру та стан небезпечних об'єктів і небезпечних територій необхідно відображати на картах відповідного масштабу. На картах необхідно зазначати дані про небезпечний об'єкт, небезпечну територію, природу можливого ризику під час надзвичайної ситуації, зони можливого впливу наслідків надзвичайної ситуації на людей та

навколишнє середовище, спосіб інформування населення, безпечні зони для можливого виводу людей та іншу інформацію, необхідну для забезпечення захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій.

2. До кожної карти складається пояснювальна записка, що має містити інформацію, яку не можна відобразити на карті, у тому числі:

- результати розрахунків (прогнозування);
- перелік підприємств, які потрапляють у прогнозовані зони, та необхідні дані про них;
- перелік аварійно-рятувальних служб, з якими укладено договори (угоди) на аварійно-рятувальне обслуговування;
- схеми оповіщення, збору керівного складу та відповідних сил цивільного захисту;
- інші необхідні дані та інформацію.

2. Інформування про надзвичайні ситуації техногенного характеру

1. Інформування передбачає передавання відомостей про надзвичайні ситуації, що прогнозуються або виникли, з визначенням їх класифікації, меж поширення і наслідків, а також способи і методи захисту від них.

2. Інформування здійснюється завчасно, за результатами прогнозування, а також у разі загрози виникнення надзвичайної ситуації та в умовах, коли надзвичайна ситуація вже виникла.

3. Завчасне інформування здійснюється шляхом поширення інформації в засобах масової інформації, на офіційних веб-сайтах органів влади, суб'єктів господарювання, інформаційних стендах та в будь-який інший прийнятний спосіб.

4. Інформування про загрозу виникнення надзвичайної ситуації здійснюється негайно за результатами оперативного та аварійного прогнозування з використанням сигнально-гучномовних пристроїв та електронних інформаційних табло, що оформлюються з урахуванням вимог ДСТУ ISO 3864-1:2005 "Графічні символи. Кольори та знаки безпеки. Частина 1. Принципи проектування знаків безпеки для робочих місць та місць громадського призначення".

У разі потреби можуть використовуватися пересувні інформаційні центри або установки, транспортні засоби, обладнані гучномовними пристроями.

5. Інформування в разі виникнення надзвичайної ситуації здійснюється негайно з використанням даних аварійного прогнозування та за фактом оперативної інформації про можливі зони поширення наслідків аварії. Після уточнення інформації про розвиток аварії та наслідки надзвичайної ситуації здійснюється додаткове інформування.

3. Оповіщення про виникнення або загрозу виникнення аварійних ситуацій і аварій

1. Оповіщення керівників, відповідальних осіб, органів влади, суб'єктів

господарювання та населення про факт загрози або виникнення надзвичайної ситуації відповідно до статей 30 і 53 Кодексу необхідно здійснювати з використанням автоматизованих систем раннього виявлення загрози виникнення надзвичайних ситуацій та оповіщення населення в разі їх виникнення (далі – автоматизовані системи), які необхідно інтегрувати з різними спеціальними, локальними та об'єктовими системами оповіщення (далі – системи оповіщення).

Керівники об'єктів повинні визначити своїм рішенням (наказом) осіб та структурні ланки, які відповідають за експлуатаційно-технічне обслуговування автоматизованих систем і виконання завдань з оповіщення.

Загальний контроль за технічним станом автоматизованих систем організовується керівником об'єкта, на якому вони створені.

2. Оповіщення керівників та інших працівників небезпечних об'єктів, а також керівників та працівників інших об'єктів і населення, які знаходяться в зоні дії об'єктової системи оповіщення, здійснює черговий диспетчер або спеціально призначена керівником об'єкта особа.

Забороняється покладати обов'язки диспетчера на персонал (працівників) небезпечних виробництв, цехів, ділянок тощо.

3. Оповіщення працівників об'єктів, які знаходяться за межами об'єктової системи оповіщення, покладається на оперативних чергових структурних підрозділів з питань надзвичайних ситуацій місцевих органів влади.

4. З метою своєчасного оповіщення і перевірки достовірності прийнятого повідомлення (команди) небезпечні виробництво, цех, ділянка тощо мають бути обладнані за рахунок об'єкта прямим телефонним зв'язком із черговим диспетчером і керівником об'єкта, а черговий диспетчер повинен мати прямий зв'язок із оперативними черговими (начальниками чергових змін) місцевого органу виконавчої влади, територіальних органів Державної служби України з надзвичайних ситуацій, Міністерства внутрішніх справ України, Державної екологічної інспекції України.

5. Оперативне оповіщення повинне здійснюватись за схемами оповіщення, які розробляються відповідальними особами і затверджуються їх керівниками.

Схеми оповіщення повинні зберігатися в приміщенні диспетчерської служби на видному місці.

У приміщенні диспетчерської служби (у чергового диспетчера) небезпечних об'єктів повинні розроблятися і зберігатися також:

фонограми текстів звернень до персоналу об'єктів та осіб, яких вони оповіщають;

бланки регламентів надання інформації про аварію та повідомлень про надзвичайну ситуацію.

6. Об'єктові системи оповіщення повинні бути справними і включеними постійно.

7. Для інформування населення про небезпеку, яка безпосередньо загрожує населенню від небезпечних об'єктів (небезпечних територій), керівники цих об'єктів (власники небезпечних територій) повинні забезпечити встановлення вказівників (попереджувальні знаки, інформаційні табло тощо) по їх периметру.

8. Будь-які інформаційні знаки та написи, нанесені на вказівниках, повинні бути чітко зрозумілими для населення.

9. Поруч із телефонними апаратами слід вивішувати таблички із зазначенням номера телефону для виклику аварійно-рятувальних служб, оповіщення диспетчерської служби (чергового диспетчера) об'єкта.

4. Створення матеріальних ресурсів, необхідних для запобігання надзвичайним ситуаціям та ліквідації їх наслідків

1. Створення матеріальних резервів (далі – резерв) для здійснення заходів, спрямованих на запобігання і ліквідацію наслідків надзвичайних ситуацій та надання термінової допомоги постраждалому населенню здійснюється відповідно до Порядку створення та використання матеріальних резервів для запобігання і ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 вересня 2015 р. № 775

2. Резерви повинні створюватися, виходячи з максимальної прогнозованої надзвичайної ситуації, характерної для конкретної території, галузі, об'єкта, а також передбаченого обсягу робіт з ліквідації її наслідків.

5. Забезпечення засобами радіаційного та хімічного захисту, порядок їх зберігання

1. Забезпечення засобами радіаційного та хімічного захисту здійснюється відповідно до Порядку забезпечення населення і працівників формувань та спеціалізованих служб цивільного захисту засобами індивідуального захисту, приладами радіаційної та хімічної розвідки, дозиметричного і хімічного контролю, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2002 року № 1200.

2. На небезпечних об'єктах засоби індивідуального захисту органів дихання від небезпечних хімічних речовин (далі – ЗІЗ ОД) повинні зберігатися на робочих місцях, а персонал, який безпосередньо обслуговує небезпечне обладнання, устаткування, виробництва, цехи, ділянки тощо, повинен постійно носити ЗІЗ ОД при собі.

3. Конкретні види ЗІЗ ОД повинні відповідати безпекам об'єкта і визначатися відповідними правилами (інструкціями).

4. На об'єктах, які за характером своєї діяльності не відносяться до небезпечних об'єктів, але потрапляють у зону можливих надзвичайних

ситуацій під час аварій на небезпечних об'єктах, ЗІЗ ОД повинні зберігатися в місцях, що знаходяться поруч із маршрутами виведення (виходу) працівників із підприємства.

5. Усі ЗІЗ ОД мають зберігатися в чистому зібраному вигляді. Дозволяється розбирати ЗІЗ ОД на короткий час для проведення технічного обслуговування та сушіння.

6. Не допускається зберігання засобів радіаційного та хімічного захисту поруч із горючими речовинами, кислотами, лугами та іншими агресивними речовинами.

7. Респиратори повинні зберігатися в поліетиленових пакетах.

8. На всіх ЗІЗ ОД необхідно пришивати спеціальну бирку розміром 3 × 5 см із зазначенням номера ЗІЗ ОД, прізвища, імені та по батькові користувача.

9. Особи, задіяні до оповіщення, виконання аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт, локалізації та ліквідації аварійних ситуацій та аварій, ліквідації наслідків надзвичайної ситуації, повинні мати ЗІЗ ОД з переговорним пристроєм.

10. Перевірка придатності виданих для використання ЗІЗ ОД повинна організовуватися відповідно до рекомендацій виробника особами, на яких відповідним наказом покладається цей обов'язок. Результати цих перевірок оформлюються відповідним актом.

Прострочені ЗІЗ ОД або засоби захисту шкіри, які не пройшли перевірку, не дозволяється зберігати на робочих або в інших місцях, де можливе їх використання в надзвичайній ситуації.

6. Навчання з питань техногенної безпеки, діям та способам захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій

1. Навчання з питань техногенної безпеки, діям і способам захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій (далі – навчання) організовується з метою підготовки населення, сил цивільного захисту та органів управління до дій в умовах надзвичайних ситуацій відповідно до Порядку здійснення навчання населення діям у надзвичайних ситуаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 26 червня 2013 року № 444.

2. За результатами навчань персонал підприємства повинен:

знати та вміти виконувати встановлені на території підприємства вимоги стосовно власної безпеки та безпеки підприємства;

знати основні номери телефонів оперативних чергових аварійно-рятувальних формувань, у разі виявлення порушень негайно повідомляти їх про можливу небезпеку;

знати правила поведінки в разі виникнення аварійних ситуацій та аварій,

не вчиняти дій, які можуть призвести до виникнення або поширення аварії або надзвичайної ситуації;

знати основні заходи та способи захисту від шкідливого впливу небезпечних речовин та наслідків надзвичайних ситуацій техногенного характеру, порядок надання домедичної допомоги потерпілим, правила користування засобами радіаційного, хімічного та колективного захисту.

3. У приміщеннях та на шляхах евакуації всіх об'єктів на видному місці повинні бути вивішені відповідні інструкції щодо порядку забезпечення техногенної безпеки та дій персоналу об'єкта в разі виникнення надзвичайної ситуації.

7. Використання захисних споруд цивільного захисту

1. Захисні споруди цивільного захисту (далі – захисні споруди) в будь-який час повинні бути готовими до укриття працюючого персоналу.

2. На небезпечних об'єктах, що виробляють, використовують, транспортують, переробляють або зберігають вибухопожежонебезпечні, радіаційні і хімічні речовини, захисні споруди повинні вміщувати всю найбільшу працюючу зміну без звільнення від майна, що в ньому знаходиться, незалежно від способу його використання в мирний час.

3. На об'єктах, віднесених до категорії особливої важливості цивільного захисту та розташованих за межами зон можливих значних руйнувань населених пунктів, захисні споруди повинні вміщувати працівників найбільшої працюючої зміни та працівників чергового персоналу інших об'єктів, які забезпечують життєдіяльність міст, віднесених до груп цивільного захисту.

4. На атомних станціях, інших об'єктах з ядерними установками захисні споруди повинні вміщувати персонал та працівників об'єктів, що забезпечують функціонування таких станцій (установок).

5. У захисних спорудах, визначених у пунктах 2, 3 і 4 глави 7 розділу VI цих Правил, має зберігатися запас ЗІЗ ОД із розрахунку не менше 10 % місткості сховища осіб, які можуть укриватися в сховищі.

6. Захисна споруда повинна бути забезпечена телефонним зв'язком із диспетчерською службою та репродуктором, підключеним до районної або місцевої радіотрансляційної мережі.

7. Взаємодія між структурними підрозділами підприємства, які обслуговують захисну споруду та обладнання (далі – формування), визначається наказом керівника об'єкта.

8. Підходи до захисної споруди позначаються покажчиками напрямків руху до них. Підходи до зовнішніх дверей повинні бути очищені від сміття, а в зимовий період – від снігу та льоду.

9. Входи в захисну споруду повинні забезпечувати постійний доступ усередину приміщень сховища. У темну пору доби вхід у захисну споруду

повинен освітлюватися.

10. Біля входних дверей вивіщується табличка розміром 60 × 50 см із зазначенням місць зберігання ключів, відповідальної особи, її місця проживання і телефону, а також номера споруди. Замки від дверей та інших приміщень мають бути у двох примірниках. Один примірник ключів повинен зберігатися (в опечатаному вигляді) у чергового по цеху, диспетчера, техника-доглядача будинку або іншої посадової особи, місце проживання якої і телефон також зазначаються на входній табличці, другий – у відповідальної особи.

11. У режимі повсякденного функціонування об'єкта захисні споруди можуть використовуватися для забезпечення господарських, культурних і побутових потреб об'єктів за узгодженням з центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері цивільного захисту, місцевими органами державного санітарно-епідеміологічного нагляду за умови збереження:

захисних властивостей як споруди в цілому, так і окремих її елементів; входів і аварійних виходів, захисно-герметичних дверей; герметичних дверей; ставень, противибухових пристроїв;

працездатності всього інженерно-технічного обладнання і можливості переведення його в нормативні строки в будь-який час до експлуатації в режимі надзвичайної ситуації.

герметизації і гідроізоляції всієї захисної споруди.

8. Радіаційний і хімічний захист

1. Заходи радіаційного та хімічного захисту повинні включатися окремими розділами до планів реагування на надзвичайні ситуації та програм, які передбачають виконання заходів цивільного захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій техногенного характеру, що пов'язані з можливим викидом у довкілля радіоактивних та небезпечних хімічних речовин.

2. Заходи радіаційного та хімічного захисту необхідно враховувати в: аварійних планах об'єктів, де здійснюється практична діяльність, пов'язана з радіаційними або радіаційно-ядерними технологіями;

планах реагування на радіаційні аварії територіальних підсистем Системи, уся територія або частина території яких належить до зони спостереження АЕС;

планах реагування на радіаційні аварії функціональних підсистем Системи.

3. У разі накладення зон можливого забруднення від різних видів НХР і зон радіоактивного забруднення, в яких може опинитися об'єкт, на такому об'єкті і в аварійно-рятувальних формуваннях, які залучатимуться для виконання аварійно-рятувальних робіт у цих зонах, повинні використовуватись засоби захисту органів дихання від кожної конкретної НХР і засоби захисту органів дихання і шкіри від радіоактивних речовин або уніфіковані (багатофункціональні) засоби захисту, прилади радіаційної, хімічної розвідки

та дозиметричного контролю.

4. Для населення і сил цивільного захисту, призначених для виконання робіт у зонах можливого радіоактивного забруднення місцевості в разі радіаційних аварій, відповідні органи влади, суб'єкти господарювання та керівники сил цивільного захисту повинні розробляти типові режими радіаційного захисту.

5. Керівники об'єктів, де здійснюється практична діяльність, пов'язана з радіаційними або радіаційно-ядерними технологіями, та хімічно небезпечних об'єктів у разі надзвичайних ситуацій з метою зниження шкідливого впливу радіоактивного опромінення і НХР повинні передбачати місця (об'єкти) та планувати заходи з проведення спеціальної обробки одягу, обладнання, майна і транспортних засобів, а також санітарну обробку людей.

6. На всіх небезпечних об'єктах, які виробляють, використовують, транспортують, переробляють або зберігають НХР і радіоактивні речовини, повинні:

розроблятися відповідні інструкції і визначатися критерії, методи та методики із забезпечення спостережень щодо оцінки радіаційної та хімічної обстановки;

здійснюватися практичні заходи з радіаційного і хімічного спостереження;

створюватися запаси дезактивуючих та дегазуючих (нейтралізуючих) речовин відповідно до глави 4 розділу VI цих Правил.

9. Особливості забезпечення техногенної безпеки на небезпечних територіях

1. На небезпечних територіях забороняється:

постійне проживання населення;

будівництво будинків, споруд, розміщення інших господарських об'єктів, інженерних та транспортних комунікацій, що створюють загрозу безпеці населення, об'єктам, обладнанню та майну, що в них знаходяться;

організація заходів, пов'язаних із масовим скупченням населення;

розміщення автозаправних та автогазозаправних станцій і складів пально-мастильних матеріалів;

проведення без попереднього письмового погодження будь-яких робіт, що мають проводитися з дозволу місцевих органів виконавчої влади, а також сільськогосподарських робіт і робіт, пов'язаних із різними профілактичними заходами (протипожежні, сільськогосподарські тощо);

будівництво гаражів та автостоянок, садових та дачно-садових споруд, автомобільних доріг I-V категорій;

влаштування звалищ, вилив розчинів кислот, солей та лугів, що спричиняють корозію;

розміщення спортивних майданчиків, стадіонів, ринків, зупинок громадського транспорту, місць відпочинку населення (санаторіїв, пляжів, тощо);

розгортання польових станів і таборів для худоби, розміщення пересувних та стаціонарних пасік;

розбирання і руйнування водопрпускних, берегоукріплювальних, земляних та інших споруд, що захищають об'єкти магістрального трубопровідного транспорту від руйнування, а прилегу територію і навколишню місцевість – від аварійного розливу продукту, який транспортується магістральним трубопроводом;

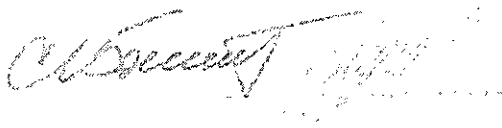
розведення вогню і розміщення відкритих або закритих джерел вогню.

2. Власники військових об'єктів визначають розміри зон особливого режиму використання земель визначають за погодженням із місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та територіальними органами ДСНС.

Директор Департаменту формування
політики щодо підконтрольних
Міністрові органів влади та
моніторингу МВС

В.С. Боднар

ПОЯСНОВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України
«Про затвердження Правил техногенної безпеки»

1. Обґрунтування необхідності прийняття акта

Проект наказу Міністерства внутрішніх справ України «Про затвердження Правил техногенної безпеки» (далі – проект наказу) розроблено Державною службою України з надзвичайних ситуацій з метою забезпечення виконання вимог статті 17 Кодексу цивільного захисту України.

Розроблення проекту наказу обумовлено необхідністю забезпечення належного стану техногенної безпеки, оскільки рівень техногенного навантаження в Україні характеризується наявністю великої кількості хімічних, нафтохімічних та нафтопереробних виробництв, об'єктів атомної, тепло- і гідроенергетики, трубопровідного транспорту, залізничних та автодорожніх мостів і тунелів, будівельних конструкцій та гідротехнічних споруд, інженерних мереж комунального господарства та об'єктів житлового фонду, рухомого складу залізниць та міського електротранспорту, інших об'єктів, потенційно небезпечних машин, механізмів та устаткування і продовжує зростати через моральне старіння застосовуваних технологій, ресурсне зношення, моральне та фізичне старіння основного виробничого обладнання.

Відсутність реальних вимог до забезпечення техногенної безпеки на підприємствах, в установах і організаціях створює передумови для байбужого ставлення керівників та інших посадових осіб до безпеки населення.

За існуючою статистикою промислове виробництво в Україні нараховує майже 1 тис. хімічно небезпечних об'єктів, які зберігають, виробляють або використовують близько 300 тис. тонн різних небезпечних хімічних речовин, у тому числі понад 3,8 тис. тонн хлору і 190 тис. тонн аміаку. В Україні діють понад 1,5 тис. вибухо- та пожежонебезпечних об'єктів, де зосереджено понад 13 млн. тонн твердих і рідких вибухо- і пожежонебезпечних речовин.

У зонах можливого хімічного ураження від цих об'єктів проживають понад 9,3 млн. осіб, або 20 % населення країни. Більше 400 адміністративно-територіальних одиниць мають ступінь хімічної небезпеки. Із них понад 90 адміністративно-територіальних одиниць віднесено до I ступеня хімічної небезпеки (у зоні хімічного ураження знаходиться понад 50 % жителів), більше 20 – до II ступеня (від 30 до 50 % жителів), більше 70 (від 10 до 30 % жителів) – до III ступеня, 245 (до 30 % жителів) – до IV ступеня.

Незадовільний технічний стан споруд, конструкцій, обладнання та інженерних мереж в основних галузях економіки разом з небезпекою від хімічних, вибухо- та пожежовибухонебезпечних речовин, низька технологічна дисципліна та культура безпеки, ігнорування цих вимог для фінансового прибутку створюють занадто високій рівень ризику для населення і для довкілля. З цих причин кількість небезпечних у техногенному відношенні об'єктів постійно збільшується. Загрози для безпечної життєдіяльності населення набувають системного характеру.

інших галузевих нормативно-правових актів, що регламентують відповідні види господарської діяльності.

Проект наказу узгоджується з іншими актами такої ж юридичної сили.

4. Фінансово-економічне обґрунтування прийняття акта

Прийняття проекту наказу не передбачає додаткових фінансових витрат з державного та місцевих бюджетів.

5. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження з Міністерством інфраструктури, Міністерством енергетики та вугільної промисловості, Міністерством регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, Міністерством аграрної політики та продовольства, Міністерством соціальної політики, Міністерством оборони, Міністерством охорони здоров'я, Міністерством економічного розвитку і торгівлі, Міністерством фінансів, Міністерством юстиції, Державною регуляторною службою, Державною службою з питань праці.

6. Регіональний аспект

Проект наказу не стосується питання розвитку адміністративно-територіальних одиниць.

6¹. Запобігання дискримінації

У проекті наказу відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

7. Запобігання корупції

У проекті наказу відсутні правила і процедури, що можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень, тому він не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи.

8. Громадське обговорення

Громадське обговорення здійснюється шляхом оприлюднення проекту акта в електронних засобах масової інформації на офіційному веб-сайті Державної служби України з надзвичайних ситуацій у розділі «Законодавство/Громадські обговорення».

9. Позиція соціальних партнерів

Проект акта не стосується соціально-трудової сфери.

Тільки за хімічною безпекою близько 140 тис. одиниць технологічного обладнання та транспортних засобів (близько 1 %) не відповідають вимогам безпеки, понад 16,2 тис. одиниць (12 %) технологічного обладнання вичерпали встановлений ресурс експлуатації.

Майже 80% аміачних холодильних установок перебувають у незадовільному стані. Близько 12% будівель та споруд хімічно небезпечних виробництв узагалі не піддавалися капітальному ремонту, 14% з них не відповідають вимогам будівельних норм та правил, а понад 10% цих споруд знаходяться в аварійному стані.

Щороку в Україні стається понад 60 тис. надзвичайних подій техногенного характеру, в яких гинуть або отримують травми понад 6 тис. осіб. Державі завдається збитків більше 1 млрд. гривень.

Підвищення рівня техногенної безпеки для населення і територій, усунення причин і умов, що сприяють відповідним порушенням під час функціонування небезпечних об'єктів (у тому числі об'єктів підвищеної небезпеки), можливе тільки шляхом здійснення нормування відповідних заходів.

Ураховуючи необхідність забезпечення єдності підходів до виконання окремих вимог чинних нормативно-правових актів, здійснення заходів з ліквідації причин і умов, які їх породжують, створення атмосфери невідворотності покарання за порушення вимог цивільного захисту у сфері техногенної безпеки, розроблено Правила техногенної безпеки.

2. Мета і плани її досягнення

Основна мета проекту наказу - виконання вимог статті 17 Кодексу цивільного захисту України та встановлення єдиних підходів до забезпечення техногенної безпеки на небезпечних об'єктах та небезпечних територіях.

Досягнення мети можливе шляхом прийняття відповідного нормативно-правового акта, що може визначити відповідні вимоги до суб'єктів господарювання та органів державної влади з питань забезпечення безпеки населення у сфері техногенної безпеки.

3. Правові аспекти

Правовою основою необхідності розроблення проекту наказу є Кодекс цивільного захисту України.

Проект наказу не суперечить нормам Конституції України, припиняє дію наказу МНС від 15.08.2007 № 557 «Про затвердження Правил техногенної безпеки у сфері цивільного захисту на підприємствах, в організаціях, установах та на небезпечних територіях», зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 3 серпня 2007 р. за № 1006/14273, але не обмежує дію законодавчих, інших державних нормативно-правових актів, що регламентують порядок виконання заходів техногенної безпеки, а також галузевих стандартів, норм, правил та

10. Оцінка регуляторного впливу

Розроблення проекту наказу відповідає потребам у розв'язанні визначеної проблеми в цілому та принципам державної регуляторної політики.

Затвердження цього регуляторного акта забезпечить досягнення встановлених цілей, починаючи з дня його прийняття, та приведення відповідних вимог у сфері техногенної безпеки у відповідність до чинного законодавства.

10¹. Вплив реалізації акта на ринок праці

Проект наказу не містить положень, що матимуть вплив на ринок праці.

11. Прогноз результатів

Прийняття акта дозволить повною мірою забезпечити реалізацію вимог Кодексу цивільного захисту України та врегулювати питання, пов'язані із забезпеченням техногенної безпеки.

Нормативно-правове врегулювання зазначеного питання дозволить, зокрема, скоротити кількість надзвичайних ситуацій на 2-5 % щороку.

Моніторинг результатів упровадження акта буде здійснюватися шляхом постійного контролю в процесі державного нагляду за станом техногенної безпеки суб'єктів господарювання, який проводитиметься Державною службою України з надзвичайних ситуацій.

Міністр внутрішніх справ України

А.Б. Аваков

_____ 2017 року

ЗВІТ
про базове відстеження результативності
проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України
"Про затвердження Правил техногенної безпеки"

1. Вид та назва регуляторного акта

Наказ Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки".

2. Назва виконавця заходів з відстеження результативності

Департамент запобігання надзвичайним ситуаціям апарату ДСНС.

3. Цілі прийняття акта

Основними цілями прийняття цього регуляторного акта є:

- виконання вимог статті 17 Кодексу цивільного захисту України;
- встановлення загальнодержавних вимог щодо забезпечення органами державної влади, органами місцевого самоврядування, суб'єктами господарювання техногенної безпеки на об'єктах і територіях;
- систематизація вимог до джерел небезпек у всіх сферах господарської діяльності;
- приведення вимог щодо дотримання техногенної безпеки у відповідність з нормами захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій, забезпечення санітарно-епідеміологічного благополуччя, охорони навколишнього природного середовища, екологічної, пожежної та промислової безпеки, охорони праці, будівництва, а також вимогами національних стандартів;
- забезпечення своєчасності реагування на випадки порушення нормальних умов експлуатації джерел небезпеки виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру;
- зменшення ризиків виникнення надзвичайних ситуацій техногенного характеру.

4. Строк виконання заходів

З 22.12.2014 до 01.07.2017.

5. Тип відстеження

Базове відстеження.

6. Методи одержання результатів відстеження

Базове відстеження результативності регуляторного акта здійснюється шляхом збору пропозицій і зауважень від заінтересованих осіб та їх аналізу.

7. Дані та припущення, на основі яких відстежується результативність, а також способи одержання даних

Проект регуляторного акта з метою обговорення і отримання зауважень та пропозицій від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань був оприлюднений на офіційному веб-сайті ДСНС.

8. Кількісні та якісні значення показників результативності акта

Показниками результативності регуляторного акта є:
законодавче врегулювання питань, пов'язаних з підтриманням належного стану техногенної безпеки;

встановлення відповідальності власників за дотримання нормативних актів, що діють у сфері техногенної безпеки;

нормативно-правова урегульованість питань техногенної безпеки у повсякденній життєдіяльності, підвищення ступеня захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій;

забезпечення проведення організаційних, інженерно-технічних та інших заходів, спрямованих на запобігання надзвичайним ситуаціям техногенного характеру, створення умов для їх локалізації та ліквідації.

Рівень поінформованості суб'єктів господарювання стосовно основних положень регуляторного акта - середній, оскільки проект розміщено на офіційному веб-сайті ДСНС.

9. Оцінка результативності реалізації регуляторного акта та ступеня досягнення визначених цілей

Базове відстеження здійснюється з метою оцінки ступеня досягнення регуляторним актом визначених цілей.

З набранням чинності регуляторним актом забезпечується систематизація вимог до джерел небезпек у всіх сферах господарської діяльності, покращується результативність забезпечення техногенної безпеки на небезпечних об'єктах і територіях.

Голова Державної служби України
з надзвичайних ситуацій

М. Чечоткін

" ___ " _____ 2017 р.

АНАЛІЗ

регуляторного впливу проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки"

I. Визначення проблеми

Прийняття проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" обумовлено необхідністю забезпечення належного стану техногенної безпеки і визначення загальнодержавних вимог до суб'єктів господарювання та органів державної влади з питань забезпечення безпеки населення у сфері техногенної безпеки.

Відсутність реальних вимог до забезпечення техногенної безпеки на підприємствах, в установах і організаціях створює передумови для байдужого ставлення керівників та інших посадових осіб до безпеки населення.

За існуючою статистикою промислове виробництво в Україні нараховує майже 1 тис. хімічно небезпечних об'єктів, які зберігають, виробляють або використовують близько 300 тис. тонн різних небезпечних хімічних речовин, у тому числі понад 3,8 тис. тонн хлору і 190 тис. тонн аміаку. В Україні діють понад 1,5 тис. вибухо- та пожежонебезпечних об'єктів, де зосереджено понад 13 млн. тонн твердих і рідких вибухо- і пожежонебезпечних речовин.

Незадовільний технічний стан споруд, конструкцій, обладнання та інженерних мереж в основних галузях економіки, разом з небезпекою від хімічних, вибухо- та пожежовибухонебезпечних речовин, низька технологічна дисципліна та культура безпеки, ігнорування цих вимог задля фінансового прибутку створюють занадто високий рівень ризику для населення і для довкілля. Через це кількість небезпечних у техногенному відношенні об'єктів постійно зростає. Загрози для безпечної життєдіяльності населення набувають системного характеру.

Тільки за хімічною небезпекою близько 140 тис. одиниць технологічного обладнання та транспортних засобів (близько 1 %) не відповідають вимогам безпеки, понад 16,2 тис. одиниць (12 %) технологічного обладнання вичерпали встановлений ресурс експлуатації.

Майже 80 % аміачних холодильних установок перебувають у незадовільному стані. Близько 12 % будівель та споруд хімічно небезпечних виробництв взагалі не піддавалися капітальному ремонту, 14 % з них не відповідають вимогам будівельних норм та правил, а понад 10 % цих споруд знаходяться в аварійному стані.

Щороку в Україні виникає понад 60 тис. надзвичайних подій техногенного характеру, у яких гинуть або отримують травми понад 6 тис. осіб. Державі наносяться збитки більше 1 млрд. гривень.

Удосконалення норм техногенної безпеки не може бути вирішено за допомогою ринкових механізмів, оскільки сфера забезпечення техногенної безпеки не є сферою надання послуг та торгівлі і не регулюється через систему економічних відносин.

Оскільки на сьогодні чинний наказ МНС від 15.08.2007 № 557 "Про затвердження Правил техногенної безпеки у сфері цивільного захисту на

підприємствах, в організаціях, установах та на небезпечних територіях", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 3 вересня 2007 р. за № 1006/14273, не відповідає вимогам Кодексу цивільного захисту України (далі – Кодекс ЦЗ), зазначену проблему можна вирішити тільки шляхом прийняття проекту регуляторного акта, що дозволить забезпечити виконання вимог Кодексу ЦЗ, з урахуванням статті 17 Кодексу ЦЗ.

Прийняття регуляторного акта дозволить встановити чіткі норми забезпечення техногенної безпеки на об'єктах і територіях, забезпечити своєчасність реагування і не допустити випадків зниження рівня ризику техногенного характеру для життя і здоров'я людини.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни	*	
Держава	*	
Суб'єкти господарювання,	*	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва*		*

II. Цілі державного регулювання

Проект регуляторного акта спрямовано на:

систематизацію загальнодержавних вимог до забезпечення техногенної безпеки;

впорядкування відносин у сфері забезпечення техногенної безпеки між суб'єктами господарювання та органами державної влади;

підвищення стану техногенної безпеки, зменшення можливих наслідків надзвичайних ситуацій.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Альтернатива 1	Залишити без змін наказ МНС від 15.08.2007 № 557 "Про затвердження Правил техногенної безпеки у сфері цивільного захисту на підприємствах, в організаціях, установах та на небезпечних територіях",

Вид альтернативи	Опис альтернативи
	zareestrovanyy v Ministerstvi yustitsii Ukrainy 3 veresnya 2007 r. za № 1006/14273
Альтернатива 2	Внести зміни до наказу МНС від 15.08.2007 № 557 "Про затвердження Правил техногенної безпеки у сфері цивільного захисту на підприємствах, в організаціях, установах та на небезпечних територіях", zareestrovanyy v Ministerstvi yustitsii Ukrainy 3 veresnya 2007 r. za № 1006/14273
Альтернатива 3	Розробити новий проект Правил техногенної безпеки, який затвердити наказом МВС

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

2.1. Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні, оскільки залишаться старі норми у сфері забезпечення техногенної безпеки	Збільшаться, оскільки буде збільшено листування між суб'єктами господарювання та державними органами влади з питань надання роз'яснень до Кодексу цивільного захисту України. Неоднозначність розуміння окремих вимог до суб'єктів господарювання спричинить появу корупційних чинників
Альтернатива 2	Відсутні	Витрати пов'язано з листуванням між суб'єктами забезпечення цивільного захисту під час погодження регуляторного акта

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 3	<p>Буде забезпечено нормативне регулювання у сфері техногенної безпеки, що дозволить усунути розбіжності у відношеннях між суб'єктами господарювання та органами влади стосовно першочерговості та обсягів у сфері забезпечення техногенної безпеки для населення</p> <p>Це дозволить зменшити корупційні чинники, що виникають у сфері взаємовідносин між суб'єктами господарювання та органами влади</p>	Витрати пов'язано з листуванням між суб'єктами забезпечення цивільного захисту під час погодження регуляторного акта

2.2. Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	Відсутні
Альтернатива 2	Відсутні	Відсутні
Альтернатива 3	Буде підвищено інформативність та обізнаність громадян щодо їх захисту у сфері техногенної безпеки	Відсутні

2.3. Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	659	132795			133454
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	0,49	99,51			100

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Відсутні	<p>Навчання/підвищення кваліфікації персоналу</p> <p>Ведення обліку, підготовка та подання звітності державним органам</p> <p>Адміністрування заходів державного нагляду (контролю)</p> <p>Судові витрати</p> <p>Листування щодо надання роз'яснень</p> <p>Витрати на страхування</p> <p>Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари)</p>

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
		<p>тощо)</p> <p>Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу</p>
Альтернатива 2	Відсутні	<p>Навчання/підвищення кваліфікації персоналу</p> <p>Ведення обліку, підготовка та подання звітності державним органам</p> <p>Адміністрування заходів державного нагляду (контролю)</p> <p>Листування щодо надання роз'яснень</p> <p>Витрати на страхування</p> <p>Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)</p> <p>Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу</p>
Альтернатива 3	Усунення розбіжностей стосовно застосування норм законодавства у сфері техногенної безпеки	<p>Навчання/підвищення кваліфікації персоналу</p> <p>Ведення обліку, підготовка та подання звітності державним органам</p>

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
		<p>Адміністрування заходів державного нагляду (контролю)</p> <p>Витрати на страхування</p> <p>Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)</p> <p>Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу</p>

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
<p>Альтернатива 1</p> <p>Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")</p>	50766
<p>Альтернатива 2</p> <p>Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")</p>	46466

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Альтернатива 3 Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта")	45966

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Вибір оптимального альтернативного способу визначено за чотирибальною системою оцінки ступеня досягнення визначених цілей, де:

4 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде);

3 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті майже повною мірою (усі важливі аспекти проблеми існувати не будуть);

2 – цілі прийняття регуляторного акта, які можуть бути досягнуті частково (проблема значно зменшиться, деякі важливі та критичні аспекти проблеми залишаться невирішеними);

1 – цілі прийняття регуляторного акта, які не можуть бути досягнуті (проблема продовжує існувати).

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	Повністю не будуть вирішені основні питання щодо приведення норм регуляторного акта у відповідність з нормами законодавства
Альтернатива 2	2	Проблема буде вирішена частково, проте регуляторний акт не буде відповідати вимогам

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
		Кодексу цивільного захисту України
Альтернатива 3	4	Повністю буде вирішено проблему приведення норм регуляторного акта у відповідність з нормами законодавства Буде знято проблему щодо надання роз'яснень по питаннях виконання норм Кодексу цивільного захисту України

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутні	Порівняно з Альтернативами 2 і 3 витрати більше	Проблема продовжує існувати
Альтернатива 2	Відсутні	Порівняно з Альтернативою 3 витрати більше, хоча менше ніж для Альтернативи 1	Проблема частково буде вирішена, проте не будуть вирішені основні питання приведення норм регуляторного акта у відповідність з нормами законодавства
Альтернатива 3	Будуть врегульовані питання щодо однакового підходу до норм законодавства	Найменші витрати	Будуть вирішені всі питання щодо приведення норм регуляторного акта у відповідність з нормами законодавства

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	Відмова від Альтернативи 1, оскільки вона не вирішує жодної проблеми, крім того, створює додаткові проблеми, пов'язані із розбіжністю виконання норм законодавства та регуляторного акта	Х
Альтернатива 2	Відмова від Альтернативи 2, оскільки буде вирішено тільки окремі питання, пов'язані із застосуванням норм законодавства, проте залишиться питання відповідності регуляторного акта нормам Кодексу цивільного захисту України	Х
Альтернатива 3	Прийняття Альтернативи 3 дозволить вирішити всі проблеми, пов'язані з відповідністю регуляторного акта нормам законодавства	Немає

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Прийняття акта сприятиме розв'язанню проблеми нормування єдиних вимог у сфері техногенної безпеки.

Виконання акта буде забезпечуватися шляхом його розміщення на офіційних сайтах, що дозволить забезпечити інформаційну прозорість застосування його норм.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Витрати на виконання вимог регуляторного акта для посадових осіб ДСНС та органів місцевого самоврядування згідно з додатком 3 становлять за рік до 335 млн. 240 тис. гривень.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Термін дії регуляторного акта необмежений або до моменту, коли не виникне необхідність у його відміні, або внесення змін у зв'язку із змінами у чинному законодавстві.

Зміна терміну дії акта можлива у разі зміни правових актів, на вимогах яких базується проект наказу.

Термін набрання чинності регулятором актом – відповідно до законодавства з дня його офіційного оприлюднення.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

У проекті регуляторного акта закладено узагальнені вимоги до основних небезпечних об'єктів та небезпечних територій, а також об'єктів, які можуть опинитись у можливих зонах небезпечного впливу від небезпечних об'єктів.

Упорядкування інформації цим регулятором актом значно полегшить опрацювання і дозволить підвищити результативність забезпечення техногенної безпеки з метою забезпечення безпечної життєдіяльності населення на відповідній території.

Показниками результативності регуляторного акта є:
врегулювання питань, пов'язаних з підтриманням належного стану техногенної безпеки;

нормативно-правова урегульованість питань техногенної безпеки, підвищення ступеня захисту населення і територій від надзвичайних ситуацій;

забезпечення проведення організаційних, інженерно-технічних та інших заходів, спрямованих на запобігання надзвичайним ситуаціям техногенного характеру, створення умов для їх локалізації та ліквідації.

Рівень поінформованості суб'єктів та/або фізичних осіб з основних положень проекту наказу високий, оскільки проект наказу оприлюднено на офіційному сайті ДСНС з метою одержання зауважень та пропозицій від юридичних та фізичних осіб, їх об'єднань, а потім буде офіційно опубліковано.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

Оцінка результативності здійснюватиметься шляхом аналізу статистичних даних про стан виконання регуляторного акта.

Базове відстеження результативності акта буде здійснено до набрання чинності цим актом шляхом аналізу статистичних даних або надходження звернень та скарг. Повторне відстеження здійснюватиметься через рік після набрання чинності цим регулятором актом, у результаті якого відбудеться порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичне відстеження здійснюватиметься раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження результативності.

Метод відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності, – статистичний.

Голова Державної служби України
з надзвичайних ситуацій

М. Чечоткін

« ____ » _____ 2017 року

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва,
які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	6030	30150
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	0	0
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	6000	30000
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо), гривень	11636	58180
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	10000	50000
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	300	1500
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	12000	60000
8	Інше (судові витрати), гривень	0	0
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	45966	229830
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	133454	667270
11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	6134346564	30671732820

РОЗРАХУНОК
відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

1	Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	6000	30	6150

2	Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	0	0

3	Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам (витрати часу персоналу)	6000	0	6000	30000

Продовження таблиці 2

4	Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	11636	0	11636	58180

5	Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, сертифікати, страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних / обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо)	0	10000	10000	50000

6	Вид витрат	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	600	300	900

Продовження таблиці 2

7	Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	12000	60000

8	Інші витрати	За рік	Витрати за п'ять років
	Листування щодо надання роз'яснень	0	0
			0
			0
			0
			0
	Судові витрати, гривень	0	0

**БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва**

Розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання:

Державна служба України з надзвичайних ситуацій

(назва державного органу)

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання* (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	0,1	400	1	133454	5338160
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:	4	400	0,15	133454	32028960
камеральні	0,5	400	0,1	133454	2669080
виїзні	3,6	400	0,05	133454	9608688

3. Підготовка, затвердження та опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	1	400	0,2	133454	10676320
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	1	400	0,2	133454	10676320
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	3	400	0,05	133454	8007240
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	8	400	0,6	133454	256231680
7. Інші адміністративні процедури (уточнити):				133454	0
Разом за рік	X	X	X	X	335236448
Сумарно за п'ять років	X	X	X	X	1676182240

ПОВІДОМЛЕННЯ
про оприлюднення проекту наказу Міністерства внутрішніх справ
України "Про затвердження Правил техногенної безпеки"

Проект наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" (далі – проект наказу) розроблено Державною службою України з надзвичайних ситуацій з метою забезпечення виконання вимог статті 17 Кодексу цивільного захисту України.

Проект акта не суперечить нормам Конституції України, відповідає актам законодавства, що мають вищу юридичну силу, та узгоджується з іншими актами такої ж юридичної сили, а також з положеннями Європейського Союзу про забезпечення техногенної безпеки.

Назва органу виконавчої влади, що затверджує регуляторний акт	Назва органу виконавчої влади, що розробляв регуляторний акт
Міністерство внутрішніх справ України	Державна служба України з надзвичайних ситуацій 01030, м. Київ, вул. О.Гончара, 55а Департамент запобігання надзвичайним ситуаціям Суслов Сергій Миколайович, 585-68-84 01024, м. Київ-24, вул. Круглоуніверситетська, 20/1

Проект нормативного акта, пояснювальна записка та аналіз регуляторного впливу акта оприлюднено на офіційному веб-сайті ДСНС (www.mns.gov.ua) у розділі "Головна→Громадянам→Консультації з громадськістю→Електронні консультації з громадськістю".

Зауваження та пропозиції надавалися до ДСНС у друкованому або електронному вигляді з 12.05.2016 до 22.06.2016 на адресу: 01030, м. Київ, вул. О.Гончара, 55а (suslov@mns.gov.ua).

Голова Державної служби України
з надзвичайних ситуацій

М. Чечоткін

" ___ " _____ 2017 р.

ДОВІДКА

щодо відповідності зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції та праву Європейського Союзу (acquis ЄС) проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки"

Проект наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" розроблено Державною службою України з надзвичайних ситуацій.

1. Належність проекту акта до сфер, правовідносини в яких регулюються правом Європейського Союзу (acquis ЄС)

За предметом правового регулювання наказ Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" не належить до пріоритетних сфер адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу, визначених Законом України "Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу".

2. Зобов'язання України у сфері європейської інтеграції (у тому числі міжнародно-правові)

Зазначений нормативно-правовий акт не потребує вирішення в acquis ЄС питань, що належать до сфери правового регулювання.

3. Програмні документи у сфері європейської інтеграції

Нормативно-правовий акт не має програмних документів у сфері європейської інтеграції

4. Порівняльно-правовий аналіз

Оскільки зазначений нормативно-правовий акт має організаційний характер, то він не потребує проведення в порівняльно-правовій таблиці порівняльного аналізу відповідності її acquis ЄС.

5. Очікувані результати

Прийняття зазначеного нормативно-правового акта дозволить визначити загальнодержавні вимоги до суб'єктів господарювання та органів державної влади з питань забезпечення безпеки населення у сфері техногенної безпеки.

6. Узагальнений висновок

Введення в дію зазначеного проекту акта є необхідним заходом реалізації політики держави у сфері цивільного захисту.

Голова Державної служби України
з надзвичайних ситуацій

М. Чечоткін

" " _____ 2017 р.

ВИСНОВОК

про проведення антидискримінаційної експертизи
проекту наказу Міністерства внутрішніх справ України
"Про затвердження Правил техногенної безпеки"

Проект наказу Міністерства внутрішніх справ України "Про затвердження Правил техногенної безпеки" (далі – проект наказу МВС України) розроблено Державною службою України з надзвичайних ситуацій.

1. Положення проекту акта, що містять ознаки дискримінації

У проекті наказу МВС України відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

2. Обґрунтування дискримінаційного характеру положень проекту акта

У проекті наказу МВС України відсутні положення, що містять ознаки дискримінації.

3. Пропозиції щодо усунення у проекті акта положень, що містять ознаки дискримінації

Пропозиції щодо усунення положень, що містять ознаки дискримінації відсутні, оскільки у проекті наказу МВС України такі положення відсутні.

Начальник Юридичного
управління Державної служби
України з надзвичайних ситуацій

О. Кулеба

«__»_____2017 р.